

[Jacob Pedersen.]

hjælp og arbejde, som vi alle har stået sammen om, har skaffet tålelige forhold og vilkår til veje i vort samfund bl. a. for enker og børn. Jeg vil gerne nævne dette, selv om jeg er klar over, at erstatning efter denne overenskomst kan få praktisk betydning for mange.

Den højtærede udenrigsminister meddeler i sin fremsættelsestale, at regeringen senere agter at fremsætte lovforslag om fordeling af erstatningsbeløbet. Det forekommer mig — og jeg vil gerne give udtryk for den tanke, som også er fremsat fra anden side — at det at finde en rimelig og retfærdig fordeling ikke bliver nogen særlig let opgave. Spørgsmålet om fordelingen vil vi tage stilling til, når lovforslaget herom fremsættes.

Den foreliggende overenskomst vil mit parti gerne være med til at drøfte i det udvalg, der ønskes nedsat.

A. C. Normann: Foruden den omfattende redegørelse for de forhandlinger, der er gået forud, og de synspunkter, der har været gældende i Tyskland, i Danmark og i de andre lande, som nu har været i forhandling med Tyskland om erstatninger af den art, der her er tale om, indeholder den højtærede udenrigsministers fremsættelsestale også et afsnit, i hvilket der gives udtryk for rådende danske synspunkter i denne sag. Jeg tror, at befolkningen i almindelighed føler sig dækket ved de udtryk, den højtærede udenrigsminister har anvendt.

Jeg har den tillid til vore forhandlere, herunder også til de organisationer for nazismens og krigens ofre, som har fulgt forhandlingerne, og hvis godkendelse jeg lægger vægt på, at der er opnået, hvad der er muligt til fordel for dem, som ramtes så hårdt af umenneskelighed og ondskab i hin periode, som ingen, der har oplevet den, kan glemme.

Selve beløbets størrelse lader sig diskutere ud fra forskellige synsvinkler, men man må vist sige, at Danmark i sammenlig-

ning med Norge og andre lande i den henseende har fået en god placering. Det radikale venstre giver også sit bifald til, at regeringen under den lange forudgående forhandlingsperiode har holdt på, at Danmark ikke kunne modtage denne erstatning som en barmhjertighedshandling over for ofrene fra denne fornedrende periode, men tværtimod har fastholdt, at erstatningen måtte betragtes som de pågældendes ret, selv om der ved erstatningens udmåling kun kunne blive tale om erstatning under synsvinklen en symbolsk erstatning, idet det ikke er menneskelig muligt — deri giver jeg den ærede foregående ordfører ret — at tilvejebringe et rimeligt kriterium for, hvordan erstatningen burde være, hvis man kun skulle anlægge rent økonomiske synspunkter.

Jeg tror, det ærede medlem frk. Helga Pedersen har ret i, at det vil være rimeligt med en udvalgsbehandling, til trods for at der jo ikke eller kun meget dårligt kan ændres — det er noget, man viger tilbage for at stille forslag om — ved enkeltheder i den trufne aftale, og det kan jo siges, at spørgsmålet om fordelingen af disse midler spiller en betydelig rolle for bedømmelsen af det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Der kan være tale om at inddrage andre kredse end dem, man har nævnt og forudsat. Nu er det jo oplagt, at det udelukkende er afhængigt af en dansk afgørelse, hvorledes fordelingen af de ca. 26 mill. kr. skal foregå; men jeg kunne tænke mig, at man ville diskutere spørgsmålet om enkerens stilling, eventuelt også om de landsmænds stilling, som ikke har været i koncentrationslejr eller på anden måde været fanger, men som på grund af deres race har været særlig hårdt ramt, og derfor kunne det jo tænkes, at den højtærede minister her eller i udvalget kunne ytre sig om, hvorvidt man har overvejet planer i så henseende.

Jeg skal på det radikale venstres vegne tilråde, at folketinget tager den foreslåede beslutning.